

ಎರಡನೆ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಡಿಯೊ. ಮೆಟ್ಟಲೇರಿ ಸ್ಪಡಿಯೊ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಪ್ಪಸಹಾಯಕಿಯೊಬ್ಬಳ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ದೇಶಪಾಂಡೆಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತರು. ವೈಟಿಂಗ್ ರೂಮಿನ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಗುತ್ತ ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಕ್ಲಿಯೊಳ ದೊಡ್ಡ ಚಿತ್ರಪಟ. ಕಲ್ಯಾಣಿ ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಪೋಷಣೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿರುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ರಾವ್ ತರ್ಕಿಸಿದರು. ಸಹಾಯಕಿ ಛೇಂಬರ್ ಕದ ತೆರೆದು, 'ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಕರೆದಳು. ಒಮ್ಮೆ ಇಬ್ಬರೇ ಸಂದರ್ಶಕರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಎಂದು ಸಾರುವ ಎರಡೇ ಕುರ್ಚಿಗಳಿವೆ. ಕೊಠಡಿ ಬೆಚ್ಚಗಿತ್ತು. ಸಹಾಯಕಿ ಕೂರಲು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಹೋದಳು. ದೇಶಪಾಂಡೆ ಹಣಕಿ ಪೈಲೊಂದನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದನು.

ದೇಶಪಾಂಡೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದ ಎರಮಣ್ಣಿನ ಚಹರೆ ಅನ್ನಬಹುದಾದ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅತಿಯಾದ ಜವಾರಿತನವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಚರ್ಮದ ಬಿಳಿಭಾರತದ ಬಣ್ಣದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ ಮತ್ತು ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲು ಕೆಂಚಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಕೂ ಗಡಿಯಾರ ತೂಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಶಪಾಂಡೆ ಸಹಾಯಕಿ ಕರೆದು ಅಚ್ಚ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದನು. ಅಪರಿಚಿತ ವಿದೇಶಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾದಾಗ ವಿಶ್ವಮಾನವರಿಗಲ್ಲ ಹೇಳುವಂತೆ 'ಹಲೊ' ಎಂದ. ಬೆಕಂತಲೇ ಭೇಟಿ ಖಾಸಗಿ ಸಲೀಸುತನಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ತೀರಾ ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ರಾವ್ ಮುಜುಗರದಿಂದ ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತರು. ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಸ್ಪಡಿಯೊದಲ್ಲಿ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪಟ್ಟಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ತಾನು, ಮುದ್ರಿತ ಧ್ವನಿ ತರಂಗದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ

ಕಲಾವಿದರು, ರೇಡಿಯೊ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕೇಳುವವರು ಎಲ್ಲ ಅಗೋಚರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾದರೂ ನಿಜವೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಒಬ್ಬ ಮಿಥ್ಯಾ ಮನುಷ್ಯ. 'ನೀವು ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಸೀನಿಯರಂತೆ' ಸರಕಾರಿ ಕಚೇರಿಯ ಒರಟು ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಬಾರದೆಂದು ಸುಬ್ರೊ ಮಂಡಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಅಹವಾಲು ಪಡೆಯುವಂತೆ, 'ಇರಬೌದು, ಸಾರಿ. ಬಹಳ ವರ್ಷ ಆಯ್ಕೆ ಉರು ಬಿಟ್ಟು ನೆನಪಾಗೋದಿಲ್ಲ' ಎಂದ. ಅವನ ನೋಟ ಮತ್ತು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ದೂರ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಭಾವುಕ ಒರಸೆಯಿತ್ತು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವಂತುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಶುಶ್ವ ದನಿಯಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸರಕಿನ ಘಟಿತ್ತು. ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೂ ತನ್ನೊಂದಿಗಿರಬಂದವರೆಂಬ ಅಭಿಮಾನ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಸಹಜ ಕುತೂಹಲವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. 'ಅಪ್ಪ ಕ್ಷಿಯೊ ಹಾಡಿನ ಅಭಿಮಾನಿ' ಎಂದ. ತೆಳು ಮುಗುಳ್ಳು ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿತು. ಈ ಮಹಾಶಯ ಡಿಜಿಟಲ್ ಜೀವಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗೌರವಿಸುವುದು ಎಂದು ಅಪ್ಪನ ನಗುವಿನ ನೆರಿಗೆಗಳು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದವು. ಸುಬ್ರೊಗೆ ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸಿತು. 'ಕ್ಷಿಯೊ ಎಲ್ಲಿರಾರ್? ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆಯಾ?' ರಾವ್ ಯಾಚನೆಗೆ ದೇಶಪಾಂಡೆ, 'ಅವಳು ಎಲ್ಲಿರಾರ್ ಹೇಗೆ ಹೇಳೋದು. ಅದು ಟ್ರೇಡ್ ಸೀಕ್ರೆಟ್. ಅವಳು ಹುಟ್ಟಲೂ ಇಲ್ಲ; ಸಾಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇರಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ' ಎಂದ. ಕಲ್ಯಾಣಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಖೇದವಾಯಿತು. ಅವನ ಒಗಟಿನಂತೆ ಮಾತಿಗಿಂತ ಕಲ್ಯಾಣಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದ ಅಪ್ಪ ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾಳಿದ ಮೌನ ಸುಬ್ರೊಗೆ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು. ಕಾಡಿನ ಆಳದಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಕೋಗಿಲೆ ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದ ಹಾಡಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಿ ತಲೆದೂಗುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಋಷಿ ಪಡುತ್ತಾ ರಾವ್ ಎದ್ದರು. ಸಹಾಯಕಿ ಬಂದು ದಿನಾಂಕ ಟಿಕ್ ಮಾಡಿದ ಡೈರಿ ತೋರಿಸಿದಳು. 'ನನಗೆ ಮೀಟಿಂಗಿದೆ' ಎಂದು ದೇಶಪಾಂಡೆ ಕರ್ಣಿನ್ ತಳ್ಳಿ ಒಳ ನಡೆದ.